

Høring om endringer i nettleiestrukturen

Elvia stiller seg positiv til arbeidet med å videreutvikle nettleiestrukturen, slik at denne i større grad reflekterer kostnadene i strømmettet. Det er viktig at ny nettleiestruktur bidrar til effektiv utnyttelse og utvikling av strømmettet samt at kostnadene i strømmettet blir så lave som mulig og med en rimelig fordeling av kostnadene mellom kundene.

For forbrukerkunder (og andre mindre kunder) er enkelhet og forutsigbarhet viktig. Det er foreløpig ikke påvist at noen av RMEs foreslåtte tariffmodeller oppfyller målsettingene vesentlig bedre enn andre modeller. Det pågår nå testing av ulike tariffmodeller, og tiden er etter Elvias mening ikke moden for eventuell tendering i retning av en felles tariffmodell. Det er viktig at nettselskapene fremover har mulighet til å velge mellom og teste ut ulike tariffmodeller. Her bør også Time of Use tariff (ToU) eller ToU i kombinasjon med andre modeller inngå blandt de tilgjengelige tariffmodellene.

Det bør ikke innføres en obligatorisk overgangsordning for nedtrapping av dagens energiledd for de mindre kundene. En slik ordning bør være frivillig for de nettselskap som eventuelt måtte ønske å benytte seg av en slik mulighet.

Elvia mener det må skilles mellom mindre kunder (i hovedsak forbrukerkunder) og store kunder når det gjelder krav til ny nettleiestruktur. Større kunder er profesjonelle aktører som i lang tid har vært avregnet etter kapasitetsbaserte tariff. Vi mener RMEs forslag om overgang til avregning etter døgnmaks for de store kundene i lavspennettet strider mot høringsforslagets intensjon. For større kunder bør dagens nettleiestruktur videreføres, og vi mener derfor også at større kunder ikke bør kunne kreve overgang til døgnbasert avregning av effekt fra 1.1.2021.

I den grad det er aktuelt å benytte Elhub som standardisert grensesnitt for kundekommunikasjon, må dette begrenses til bruk av Elhub som en ren kommunikasjonskanal mellom aktørene og ikke legges opp til at avregningsfunksjonalitet skal legges inn i Elhub.

1. Innledning

RME har i brev av 5. februar 2020 fremmet forslag til endringer i kontrollforskriftens bestemmelser om nettleie i lavspenningsnettet. Dette er den tredje høringen som gjennomføres med sikte på å innføre ny

nettleiestruktur. Formålet med forslagene ble tydeliggjort i innlegget til daværende NVE-direktør Per Sanderud under Energidagene i oktober 2017: «**Hele poenget er at nettleien skal bli lavere**». Det vil si at endringene skal bidra til at kostnadene i strømmettet blir lavere i fremtiden enn de vil bli uten ny nettleiestruktur.

Underveis har RME også gitt uttrykk for en rekke andre målsettinger med innføring av ny nettleiestruktur, herunder blant annet følgende delmål:

- Gi insentiver til å flytte fleksibelt forbruk fra definerte topplastperioder over til øvrige timer.
- Skal i større grad skal reflektere kostnadene i nettet og skal i større grad betales ut fra hvor mye nettkapasitet kundene har behov for.
- De faste kostnadene i strømmettet skal være fordelt på en rimelig måte mellom brukerne av strømmettet.
- Skal bidra til effektiv drift, utnyttelse og utvikling av strømmettet.
- Skal legge godt til rette for elektrifisering og energieffektivisering.
- Energiledd er lik marginaltapskostnad når kapasiteten i strømmettet er god.
- Prisen på bruk av strømmettet bør være høyere enn marginaltapskostnad når belastningen i strømmettet er høy.
- Lave administrative kostnader og størst mulig automatisering.
- Tariffene skal være forståelige og enkle og lette å innrette seg etter for kundene.

Etter vår mening er det ikke mulig å finne en nettariff som oppfyller alle de uttalte målsettingene. Dette innebærer behov for å kompromisse på enkelte av delmålene, samtidig som man må holde fokus på hva som er hovedmålet. Det bør også vurderes om nettariffen er riktig virkemiddel til å oppnå alle målene listet opp over.

Utgangspunktet har hele veien vært at behovet for ny nettleiestruktur gjelder kundene som ikke allerede er avregnet etter kapasitetsbasert nettleie, dvs. i all hovedsak forbrukerkunder. Dette har også bransjen vært tydelige på i sine tilbakemeldinger i de to forrige høringsrundene (2015 og 2017/2018). Elvia mener forslaget om også å endre nettleiestrukturen for større effektavregnede kunder i lavspennettet står i direkte motstrid til endringsforslagets intensjon.

Når det gjelder innføring av ny nettleiestruktur for dagens energiavregnede kunder (i all hovedsak forbrukerkunder), er det foreløpig ikke påvist at noen av modellene oppfyller målsettingene vesentlig bedre enn andre modeller. RME konkluderer også selv med at alle modeller har noen gode, og noen mindre gode sider ved seg. Det er igangsatt og vil også fremover bli igangsatt mye utredningsarbeid i form av pilot-prosjekter i nettselskapene, der ulike modeller vil testes og evalueres. Forhåpentligvis vil dette gi oss et bedre beslutningsgrunnlag fremover enn det vi har i dag. Vi har forståelse for at en mer enhetlig tariffstruktur har noen positive virkninger og at dette er særlig ønskelig fra enkelte interessegrupper. Vi mener imidlertid at tiden ikke er moden for eventuelt å tendere i en slik retning nå.

For forbrukerkundene er det viktig at nettselskapene har muligheten til å benytte enkle tariffmodeller som er lett kommuniserbare, kundefremnede, målrettede og lette å forstå slik at kundene faktisk kan respondere med hensyn til det mest fleksible forbruket. For denne kundegruppen og i den fasen man er nå, er det viktig at man åpner for testing og evaluering av alle modellene som har vært aktuelle i de tre høringsrundene. Herunder mener vi også at en ToU-modell bør kunne testes, fordi denne antas å være enkelt kommuniserbar med lett forståelige prissignaler. Vi etterlyser derfor en ToU-modell i utvalget av tilgjengelige tariffmodeller.

Vi vil nedenfor gi nærmere kommentarer til RMEs høringsforslag, der vi gjør oppmerksom på at vi gir separate kommentarer for hhv. *store kunder* og *mindre kunder* (i all hovedsak forbrukerkunder, men også mindre energiavregnede næringskunder). Dette fordi vi mener det er vesentlige ulikheter mellom disse to kundegruppene, og at det ikke er riktig å vektlegge enkelhet på bekostning av andre viktige mål i samme grad overfor store næringskunder som man bør overfor husholdningskunder. Derfor bør disse kundegruppene også tariffes ulikt.

2. Nettselskapene må ha frihet til å velge ulike tariffmodeller for forbrukerkunder i lavspennettet

En grunnleggende forutsetning for å nå RMEs uttrykte mål om at nettleien over tid skal bli lavere enn den ellers ville blitt, er at forbrukerkundene på en enkel måte forstår, aksepterer og responderer på prissignalet. Dette forutsetter at tariffen er enkel, lett å forstå, forutsigbar, gir tydelige, men akseptable prissignaler og krever lite av kundene for å innrette sitt mest fleksible forbruk etter prissignalene. Dette både med hensyn til type prissignaler, prissignalenes styrke, prissignalenes forståelighet, mulighet til enkelt å tilpasse seg prissignalene, fordelingsvirkninger og rettferdighet, samt ikke minst i forhold til ulike kommunikasjonsstrategier.

Vi mener RME overvurderer forbrukerkundenes engasjement for og forståelse av strømmarkedet og de prissignaler som gis gjennom de ulike tariffmodellene. Enkelte av de foreslåtte modellene krever en høy bevissthet og forståelse av sitt eget anleggs øyeblikkeffekter og timeforbruk (kWh/h) sett opp mot den til enhver tid gjeldende prisingen i hvert enkelt tariffledd i nettariffen, dersom den skal fungere etter forutsetningene. Skal forbrukerkundene bidra til en endring på den måten RME legger opp til i høringen, er enkelhet etter vårt syn viktig. Vi mener derfor at også en ToU-modell bør inngå i utvalget, der det åpnes for timebasert effektprising (kWh/h) og hvor marginaltapsteorien fravikes i større grad enn det RME har foreslått. Dette vil i tillegg til, eller i kombinasjon med andre modeller, gi nettselskapene mulighet til å teste ut tariffer med et antatt enklere kundegrensesnitt og som overfor denne kundegruppen støtter godt opp om både hovedmålet og flere av de uttrykte delmålene.

Status er i dag at det ikke finnes et reelt grunnlag for å kunne konkludere på hvilken modell som best oppfyller de uttalte målsettingene. Dette har også RME selv fastslått i høringsdokumentet, der det sies at alle modellene har noen gode og mindre gode egenskaper. Dette illustreres også av at alle modellene i ulike høringsrunder har blitt vurdert ulikt av RME. RME åpner i høringen for at nettselskapene selv kan fastsette nettleiemodell. Dette mener Elvia er en viktig forutsetning, og ikke minst gjelder dette i den fasen vi nå befinner oss i og hvor heller ikke vi har et godt nok faktagrunnlag til å kunne konkludere med hensyn til modellvalg.

Vi vil likevel nedenfor knytte noen korte kommentarer til de ulike modellene som er foreslått og som også har vært vurdert gjennom de tre høringsrundene.

2.1. Abonnert effekt

I oppsummeringen av konsepthøringen (oppsummeringsrapport 53-2016) uttalte RME at modellen med abonnert effekt ikke har åpenbare egenskaper som gjør den noe bedre enn andre og at den heller ikke er etterspurt. Det ble da konkludert med at «NVE legger ikke opp til å endre kontrollforskriften for å tilrettelegge for tariffer basert på abonnert effekt». I 2017-høringen fremmet RME likevel forslag om innføring av abonnert effekt modellen, da som en tvungen ordning for alle. Høringsuttalelsene tok fram mange argumenter mot RMEs forslag.

RME foreslår nå abonnert effekt modellen som et alternativ. Selv om RME denne gangen har modifisert modellen noe, gjør etter vår mening fortsatt mange av tidligere vurderinger rundt modellen seg gjeldende. Blant annet mener vi at modellen virker for kompleks å innrette seg etter for kundene, den innebærer elementer av «straff», er vanskelig å innrette automatiske styresystemer etter, synes å ha lav treffsikkerhet mv. Selv om de administrative kostnadene er redusert mye med det nye forslaget, ved at abonnert effekt baseres på historiske data, vil det etter vår mening fortsatt være et stort behov for manuelle endringer av den abonnerte effekten ved flyttinger og bruksendringer hos kundene osv. Vi mener at modellen fortsatt vil kunne resultere i komplisert kundedialog.

2.2. Målt effekt

I oppsummeringen av konsepthøringen (oppsummeringsrapport 53-2016) fremgår det at de fleste som kommenterte dette mente en modell basert på målt effekt var mest egnet av de skisserte modellene. RME konkluderte da med at *«avregning av nettkostnader basert på kundens målte effektuttak vil være en hensiktsmessig måte å gi kunder prissignaler og å fordele kostnadene i nettet på»*.

I 2017/2018 høringen betegnet RME målt effekt som en aktuell modell, men påpekte at forbrukerkunder kunne oppleve modellen som lite kontrollerbar og litt vanskelig å forstå. RME la imidlertid denne modellen til side da det i stedet ble foreslått å stille krav til at alle pliktet å bruke abonnert effekt modellen.

I RMEs høringsdokument 01-2020 er målt effekt igjen en av de aktuelle nettleiemodellene, og vi også mener en slik modell har flere positive egenskaper. RME ber her om innspill om avregningsgrunnlaget, som er foreslått satt til én avregningstime per døgn. Introduksjon av effekt som en kWh/h verdi i tariffene til forbrukerkundene vil i seg selv virke kompliserende, da denne kundegruppen ikke har noe forhold til effekt. Med dette utgangspunktet oppfatter vi RMEs forslag om bruk av døgnmaks i stedet for månedsmaks som et forsøk på forenkling overfor forbrukerkundene, selv om dette ikke bidrar til en mer kostnadsriktig tariffing enn månedsmaks. Dette er likevel et skritt i retning kapasitetsbasert nettleie, så lenge utgangspunktet for disse kundene er en flat energitariff. Gjennom sesongdifferensiering av effektleddet i kombinasjon med et ToU-ledd i høylastperiodene vil dette også sørge for at det er billigere å bruke strøm når nettet er lavt belastet. For forbrukerkunder mener vi derfor døgnmaks kan aksepteres i en målt effekt modell, da det er viktig å forenkle tariffingen mest mulig samtidig som dette er en kundegruppe som har et mer løpende strømforbruk enn man finner innenfor enkelte segmenter i næringssektoren.

Vi ber ellers RME klargjøre hvordan en slik modell med daglige avregninger er tenkt framstilt på fakturaene.

2.3. Sikringsbasert nettleie

I oppsummeringen av konsepthøringen (oppsummeringsrapport 53-2016) sier RME at *«Sikringsbaserte tariffer knyttet til kundenes fysiske installasjon er lite dynamiske. Dette gir forutsigbarhet i kostnad og inntekt for henholdsvis kunde og nettselskap. Samtidig kan det være ønskelig at kundene i større grad gis mulighet til å påvirke deres tariffkostnad gjennom løpende tilpasning av forbruksmønstret. NVE legger opp til at tariffledd basert på målt effekt skal kunne suppleres med et fastledd basert på kundens mulige effektuttak (sikringsstørrelse).»*

I 2017/2018 høringen sier RME at *«NVE vurderer at modellene basert på sikringsstørrelse og bruk av bryterfunksjonalitet i AMS måleren, ikke er velegnet som tariffmodell i distribusjonsnettet.»*

I RMEs høringsdokument 01-2020 er en sikringsbasert nettleie foreslått som en av de aktuelle nettleiemodellene, der differensieringen gjøres etter hvor mye effekt den enkelte kunde har mulighet til å bruke på en gang, uavhengig av når dette skjer. Nettselskapet kan imidlertid ha et energiledd som er noe høyere i timer nettselskapet forventer at forbruket er høyt samtidig som det også vil være mulig å kombinere målt effekt og sikringsdifferensiert nettleie.

Vi mener at nettselskapene bør ha muligheten til å benytte sikringsbasert nettleie, og da gjerne også i kombinasjon med andre modeller. RME bør imidlertid ikke bevege seg ned på et så detaljert nivå at man stiller krav til inndeling i sikringstrinn. Her bør det være opp til nettselskapene å finne fram til en hensiktsmessig inndeling.

2.4. Time of Use

I oppsummeringen av konsepthøringen (oppsummeringsrapport 53-2016) sier RME at: «NVE tar sikte på at regelverket skal åpne for «time of use» tariff som et alternativ til effektledd. Forbruk i timer med forventet høy last avregnes en høyere pris enn forbruk i timer hvor forventet belastning i nettet er mindre.».

I 2017/2018 høringen sier RME at «NVEs vurdering er at modellen time of use alene er lite egnet som tariffmodell i distribusjonsnettet».

Vi oppfatter det slik at RME i høringsdokument 01-2020 vurderer en ren ToU-tariff som utfordrende fordi den i teorien kan skape nye effekttopper på natten.

Vår vurdering er at det skal mye til å få effekttoppen på natten i stedet for på vinter dag, eventuelt med unntak av spesielle situasjoner i helt lokale nett. Dersom en ToU-tariff likevel skulle resultere i at man får effekttoppene på natten i stedet for på dagen, vil det være mulig å dempe prissignalene som gis gjennom tariffene og det er nyttig og viktig å få en slik erfaring i bruk av ToU prissignaler. Vi ser i så måte heller ikke at det utgjør noen forskjell om man benytter en ren ToU-tariff eller om man benytter en av de modellene RME har foreslått i kombinasjon med ToU-prising i nettets anstrengte perioder. Det er prisdifferansene og ikke det underliggende prisnivået som gir prissignalet om lastflytting.

ToU antas å gi enkle og tydelige prissignaler som kan bidra til å nå det uttalte målet om lastflytting. Vår antagelse er at ToU er en kundevennlig form for effektprising fordi den er enkel å forstå og er lett å justere seg etter. Modellen vil utnytte AMS-investeringen på en god måte, kan baseres på helautomatiserte prosesser uten manuell saksbehandling og forventes å generere lite kundehenvendelser på grunn av sin enkelhet. ToU-tariffing vil være enkel for kraftleverandører og tredjeparter å håndtere, både ved gjennomfakturering og enfaktura-modeller og vil også være enkel å forholde seg til mht. styringssystemer.

Vi mener derfor det på nåværende tidspunkt er viktig at en ToU-modell er et tilgjengelig alternativ på lik linje med andre alternative modeller. Da må RME åpne for timebasert effektprising (kWh/h), der marginaltapsteorien fravikes i større grad enn det RME foreslår. Vi bemerker at en ToU-modell gjerne kan kombineres med andre modeller, eksempelvis med en viss grad av differensiering etter installert kapasitet.

3. En overgangsordning for nedtrapping av energileddet i energitariffene må være frivillig

RME foreslår at eventuelt behov for nedtrapping av energileddet må gjøres lineært, med like årlige endringer gjennom en overgangsperiode på hele 5 år. Etter Elvias oppfatning finnes det ikke grunnlag for et pålegg om

å benytte tiden helt fram til 2027 slik RME foreslår, men en overgangsordning kan eventuelt ligge som en tilgjengelig mulighet dersom det er nettselskap som ser seg tjent med dette. Nettselskapene har i dag ulike utgangspunkt med hensyn til hva som skal til for å trappe ned energileddene, og nettselskapene bør selv best kunne vurdere hensiktsmessigheten av hvor raskt dette skal gjøres.

Forslaget blir også en utfordring ved harmonisering av tariffene ved oppkjøp og sammenslåing av nettselskap (gjelder blant andre Elvia), hvor man slik vi forstår forslaget da må avvente harmoniseringen fram til 2027. Dette blir uhensiktsmessig og kostnadsdrivende for selskapene.

Elvia mener at en overgangsordning for nedtrapping av energileddet i energitariffene kan innføres som en frivillig mulighet, men at dette ikke må være et pålegg.

4. Det er ikke grunnlag for å kreve overgang til døgnbasert effektavregning for store kunder i lavspennetnettet

Ved avregning etter målt effekt foreslår RME at kundens daglige forbrukstopper skal legges til grunn. RMEs forslag omfatter alle kunder i lavspennetnettet, forbrukerkunder og næringskunder av alle størrelser. Etter vår oppfatning er det ikke rimelig å vektlegge enkelhet på bekostning av andre viktige målsettinger på samme måte overfor store næringskunder som det er overfor forbrukerkunder. Vi mener derfor større kunder, som praksis er i dag, bør møte andre tariffier med sterkere prissignaler enn de som legges til grunn overfor forbrukerkunder. RME sier selv på side 45 i høringsdokumentet at:

«Hensynet til forbrukerkunder og kunder som i liten grad har mulighet til å reagere på prissignaler gjennom tariffen, tilsier at det spesielt for disse kundene bør legges vekt på tariffier som er enkle å forstå og å forholde seg til. Mer komplekse tariffmodeller kan være bedre egnet for kunder som i større grad har mulighet til å reagere på prissignaler i tariffen.»

De større kundene i både høy- og lavspennetnettet (gjelder normalt kunder med uttak større enn 100 MWh eller 50 kW) har gjennom mange tiår vært avregnet etter og har tilpasset seg dagens kapasitetsbaserte tariffier. Dette gjelder profesjonelle aktører som legger beslag på en betydelig andel av tilgjengelig effektkapasitet i nettet, og som hver for seg kan ha anlegg som belaster nettet med opptil flere MW. I dag avregnes disse normalt etter sesongdifferensierte månedsmaks i kombinasjon med marginaltapsbaserte energiledd. Det finnes også innslag av årsbasert effektavregning, herunder hos deler av Elvias kunder. Dette er tariffprinsipper som er godt innarbeidet hos de berørte kundene, og gjennom lang tid har oppfylt målsettingene med RMEs høringsforslag. Gjennom tidligere høringsrunder har RME derfor fått forholdsvis entydige tilbakemeldinger fra bransjen om ikke å endre tariffieringsprinsippene for denne kundegruppen, og at fokuset rettes mot dagens energiavregnede kunder. RME foreslår likevel overgang til døgnbasert effektavregning for denne kundegruppen, der RMEs begrunnelser for forslaget er (hhv. side 31 og side 9):

«For næringskunder har vi fått innspill om at dagens praksis med å benytte kundens månedsmaks kan føre til at kunder som bare bruker nettet i korte perioder, kan måtte betale en urimelig høy andel av kostnadene gjennom effektleddet. Når kundens forbrukstopp i én eller få enkelttimer bestemmer nettleien for en hel måned, kan bruk av elektrisitet som alternativ energibærer blir mindre lønnsomt.»

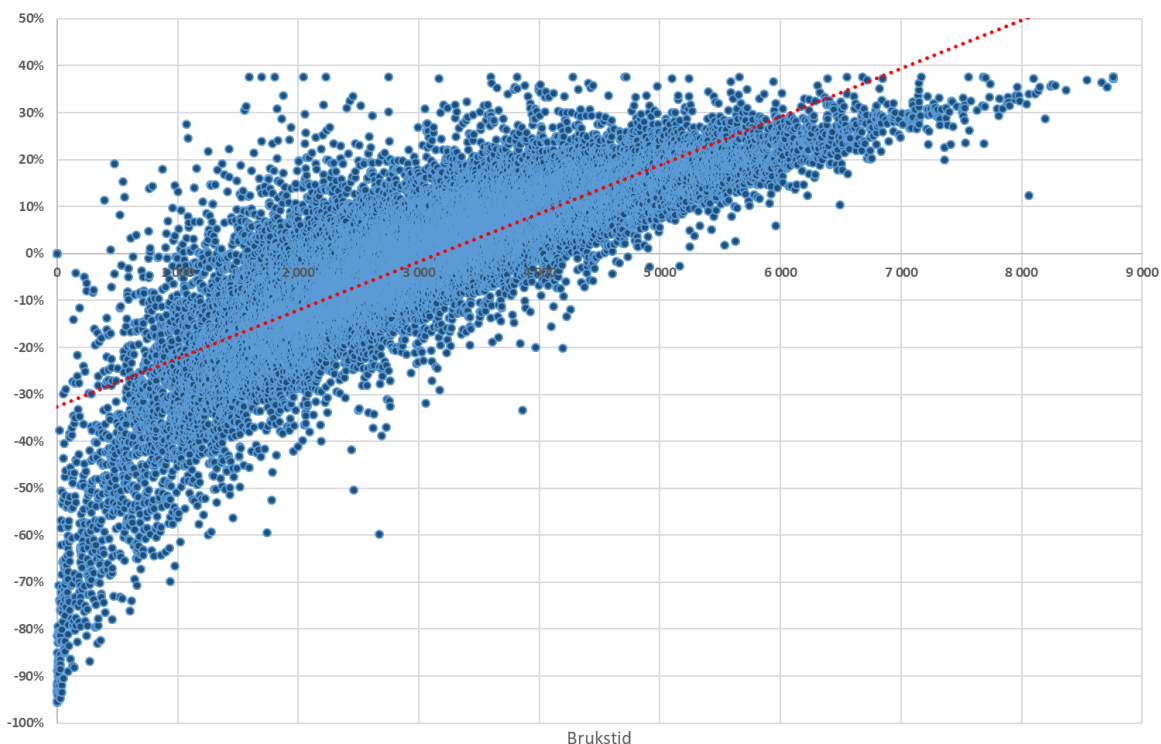
For ladepunkter som er mindre i bruk og har noen få store effekttopper i løpet av måneden, vil forslaget i mange tilfeller innebære at nettleien blir redusert. Forslaget bidrar dermed til at nettleien ikke utgjør en unødvendig barriere for utvikling av ladeinfrastruktur.

Dette er begrunnelser som etter Elvias syn ikke har en faglig forankring. Tilgjengelig nettkapasitet koster tilnærmet det samme, uavhengig av hvor ofte kundene benytter seg av den, spesielt så lenge den etterspørres i løpet av høylastperioden. RME mener selv at (side 11 og side 30): «Om lag 90 % av kostnadene i strømmettet er relatert til kapasiteten i nettet» og at «Kostnadene i nettet henger i stor grad sammen med kundenes behov for nettkapasitet. Derfor er det hensiktsmessig at forskriften presiserer at kostnadene fordeles mellom strømkundene etter hvor mye effekt de etterspør.». RMEs forslag vil derimot etter våre beregninger i praksis premiere anlegg med lav nettutnyttelse gjennom nettleien, mens høringsforslagets intensjon har vært at kundene i større grad skal betale for tilgjengelig nettkapasitet uavhengig av hvor mye den benyttes.

Vi mener at RMEs argumentasjon om at kunder med sporadisk bruk av nettet kan komme urimelig ut med avregning etter månedsmaks heller ikke harmonerer med at nettselskapene kan avregne de samme kundene etter installert effekt.

Elvia mener dagens nettleiestruktur ikke må endres i retning av å svekke prissignalene til de store kundene i lavspennetettet, gjennom å stille krav til at disse skal tariffes på lik linje med forbrukerkunder. Elvias analyser viser at for denne kundegruppen vil RMEs forslag om overgang til avregning etter døgnmaks virke mot sin hensikt.

Elvia mener forslaget vil føre til en kraftig svekkelse av dagens effektbaserte prissignaler og en urimelig omfordeling av nettkostnadene mellom de større næringskundene. Nedenfor er det vist en grafisk fremstilling av en beregning som er kjørt for de drøyt 20 000 kundene i kundegruppen «dagens effektavregnede kunder i forsyningsområdet til tidligere Hafslund Nett». I figuren ser man omfordelingsvirkningene i form av sammenhengen mellom brukstid (X-aksen) og prosentuell endring i årlig effektkostnad (Y-aksen) ved overgang fra månedsmaks til døgnmaks, der den røde markeringen er trendkurven for alle anleggene i beregningen.

Som det fremgår av figuren vil det skje en omfordeling av kostnadene, hvor det er en klar sammenheng mellom brukstid og hhv. premiering eller merkostnad. Mens store kunder med høy brukstid kan få en økning i årlig effektkostnad på opp mot 35-40%, kan anlegg med særdeles lav brukstid få en reduksjon i årlig effektkostnad på opp mot 95% (dersom kundene i dag tarifferes etter årsmaks, kan omfordelingsvirkningene ved overgang til døgnmaks bli vesentlig større enn ved overgang fra månedsmaks). Dette er omfordelingsvirkninger som fremstår som ulogiske sett i lys av argumentasjonen for innføring av ny nettleiestruktur og sett i lys av hva vi oppfatter er en mer riktig fordeling av nettkostnadene.

Som vi har redegjort for mener vi det ikke er grunnlag for å endre nettleiestrukturen for de større kundene i lavspentnettet, men at denne bør videreføres på lik linje med slik det gjøres for kundene i høyspentnettet. Av den samme grunn bør det heller ikke være anledning for større kunder med lav brukstid og sporadisk bruk av nettet til å kunne kreve overgang til døgnbasert avregning av effekt, hverken fra 1.1.2021 eller senere.

Det virker også selvmotsigende at overgangsordningen med frist 1.1.2025 for eksisterende effektavregnede kunder blant annet er begrunnet med «*Forslaget skal videre bidra til at nettselskapene får tilstrekkelig tid til å utforme nye tariffmodeller for slike kunder*». Når dette er en av begrunnelsene for 1.1.2025 fristen, vil vi påpeke at det ikke gjør det mindre komplisert for nettselskapene å håndtere enkeltkunder etter døgnmaks allerede fra 1.1.2021.

RMEs forslag om å endre nettleiestrukturen for de større kundene i lavspentnettet bør frafalles. I den grad man ser behov for støtteordninger for enkelte kundegrupper, bør dette håndteres mer eksplisitt enn gjennom nettleien. Vi viser i den forbindelse til RMEs uttalelse i høringsdokumentet (side 59), som vi mener er en fornuftig vurdering:

«Det primære formålet med nettleien er å fordele nettkostnadene på en rimelig måte, og gi incentiver til effektiv utvikling og utnyttelse av strømmettet. Andre målsettinger på energiområdet bør primært ivaretas gjennom eksempelvis Enovas virkemiddelapparat, tekniske krav til bygg og ulike produkter, og skatte- og avgiftspolitikken.»

Noe av samme argumentasjon har RME også benyttet i forhold til solkraft, der RME har gitt uttrykk for at dagens energitariffer anses å være en ikke tilsiktet støtteordning.

5. Informasjonsplikten og standard grensesnitt for kundekommunikasjon

RME sier at som et minimum skal informasjon om kundens forbruk per time og de økonomiske konsekvensene av forbruket være elektronisk tilgjengelig senest påfølgende døgn kl. 9.00.

Elvia mener det er viktig at kundene får informasjon som gir grunnlag for forståelse av eget forbruk og mulighet for tilpasning til prissignalene i tariffen. Som nettselskap ønsker Elvia å ha et godt og aktivt grensesnitt med våre kunder. Vi mener dette blir enda viktigere framover sett i lys av kundenes økte samspill med kraftsystemet gjennom fleksibilitet, lokal produksjon og elektrifisering. Det er avgjørende at nettselskapet har et aktivt grensesnitt med kundene siden det er i det tekniske grensesnittet med strømmettet at dette samspillet vil finne sted.

Elvia er derfor positive til forslaget om at nettselskapene skal tilgjengeliggjøre informasjon om kundens forbruk per time og økonomiske konsekvenser av forbruket på elektronisk format senest påfølgende døgn klokka 9. Elvias ambisjon er å etter hvert kunne publisere data for våre kunder på tilpassede flater som app

og *Min Side*. Vi tar også sikte på å kunne utvide vår service utover den pålagte minimumsløsningen for å tilby god og forståelig informasjon til våre kunder.

Grensesnitt for utveksling av tariffinformasjon

RME påpeker også at det kan være behov for et standardisert grensesnitt for å utveksle data, slik at andre aktører skal kunne hente tariffinformasjon for den enkelte kunde på en effektiv måte, og at det kan vurderes om Elhub kan benyttes for utveksling av tariffinformasjon.

Vi vil påpeke at begrepet "tariffinformasjon" som benyttes av RME etter vår forståelse har to betydninger; henholdsvis tariffmodellen-/strukturen (ikke kombinert med den aktuelle kundes forbruksdata) og tariffen anvendt på forbruksdata (som gir kundens kostnader). Forbruksdata som registreres løpende, enten ved uttak via HAN-grensesnittet eller som presentert innen klokka 9 påfølgende døgn, vil for øvrig erstattes av verifiserte data som grunnlag for avregning.

Elvia legger til rette for at kunden kan hente ut informasjon via det etablerte HAN-grensesnittet. Vi har forståelse for at kunden, eller tredjeparter som har avtale med kunden, har behov for å hente informasjon om aktuell tariffmodell for å kombinere med løpende forbruksdata fra HAN-porten for informasjon eller bruk i styringssystemer.

Slik vi ser det bør det vurderes nærmere om Elhub kan benyttes til en utveksling av tariffinformasjon. Da må bruken av Elhub begrenses til å være en ren kommunikasjonskanal, slik at nettselskapene sender ferdig beregnede fakturalinjer, som kan hentes ut fra et standard grensesnitt i Elhub. En utvikling av slik funksjonalitet hos Elhub vil etter vår mening være både fordyrende og uhensiktsmessig.

Med vennlig hilsen

Anne Sagstuen Nysæther
direktør Nettstrategi

Jon Eivind Johannessen

Dokumentet sendes ut uten underskrift. Dokumentet er godkjent i henhold til interne rutiner.